

værge, at Lønningsbestemmelser indsmugles paa en hel Masse andre Love. Men det, her er Tale om, er noget helt andet. Det vedrører ikke dette Spørgsmaal. Her er en Lov, der bestemmer de paagældende Lønninger, og der sker ikke lønningsmæssigt set nogen Forvirring ved, at denne Lønningslov indeholder de samme Bestemmelser, som alle tidligere Lønningslove har indeholdt paa det Omraade.

Den ærede Ordfører og den højtærede Minister har talt en hel Del om de andre Skoleformer af privat Art, vi har her i Landet. Hvis vi havde villet tage dem op paa denne Lov, kunde det med Grund bebrejdes os, at vi indførte noget nyt, som krævede mere Overvejelse og Undersøgelse. Men vi har netop holdt os kun til det, som har været medtaget hver Gang, man i det hele taget har beskæftiget sig med Skolelove her i Landet. Og Beskyldningen saavel fra den ærede Ordfører som fra den højtærede Minister om, at der ligger noget andet bagved, at det maa være af politiske Grunde, vi drager denne Sag frem, vil vi bestemt tilbagevise. Venstre hævder og har hævdet, saa længe Rigsdagen har vedtaget Love vedrørende Folkeskolen, at saadanne Love burde man ikke gennemføre uden samtidig ved udtrykkelige Bestemmelser at sikre den private Skoles Virksomhed.

Dette er ikke et politisk Spørgsmaal, men det er for mangfoldige Mennesker i dette Land et Samvittighedsspørgsmaal. Det er et Standpunkt, som vi vil hævde til det sidste, at den private Skole skal sikres, saaledes at den ikke kommer til at svæve i det uviste. Det er det eneste, vi forlanger, det er ikke noget nyt og ikke noget indviklet, det er noget, hvert eneste Medlem i denne Sal kan forstaa, hvad jeg haaber, de vil vise, naar vi kommer til Afstemningen. Forholdet vedrørende de nye Former for private Skoler, de højere Skoler, Realskolerne o. s. v., er noget, som vil blive undersøgt i den Skolekommission, som er nedsat, og hvis Betænkning vi afventer. Men Spørgsmaalet om de private Skolers Stilling vil Venstre lige saa lidt nu som nogen Sinde tidligere lade sig slippe ud af Hænderne og overlade til Bevillinger paa Finanslove eller eventuelt nye Love, som maaske kan have en trang Vej at gaa her paa Rigsdagen.

Jeg haaber, som sagt, at Flertallet i denne Sal vil staa samlet om dette Krav, som vi absolut ikke vil fravige. Jeg beklager, at det konservative Parti ikke har

kunnet følge os i vort Ændringsforslag. Vi mener, at de stillede Fordringer egentlig ikke er for store, set fra den Side, som ønsker, at disse private Skoler skal vedblive at udføre det gode Arbejde, de har gjort hidtil, og som har faaet saa megen Paaskønnelse i store Kredse i vort Folk. Det interesserer mig at høre, at det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) vil stemme for det ene af de Ændringsforslag, vi har stillet, nemlig det om Tilskuddet til Københavns Kommune. Det interesserer mig, forsaavidt som hans Parti derved antagelig viser sin Kærlighed til Københavns Kommune, medens det lader Friskolen sejle sin egen Sø; den har de ingen som helst Interesse for at faa støttet. Desuagtet skal jeg selvfølgelig ikke have noget imod at vinde Tilslutning til vort Ændringsforslag, og jeg skal heller ikke have noget imod, at det bliver vedtaget. Saa bliver vi rimeligvis fri for Talen om, at København er forurettet, sat paa den sorte Liste o. s. v. At dette har været Tilfældet, er ikke vor Mening. Københavns Kommune har efter min Mening hidtil faaet uberettiget store Tilskud, men naar den faar efter samme Regler som det øvrige Land, mener jeg, at den maa være tilfreds.

Hermed skal jeg anbefale, at man stemmer for vore Ændringsforslag, specielt Ændringsforslaget om Friskolen, saa vi i Gerning viser dem, som har Interesse for denne Sag, at vi ikke alene vil tale smukt ved Folkemøder og Partimøder om vor Kærlighed til den frie Skole, men ogsaa lader den Velvillie, vi er besjælede af, faa Udslag i Handling.

Vesterager: Jeg tvivler ikke om, at der vil komme til at paahvile Forældrene ret store Byrder, naar de skal holde Friskolen gaaende. Vore Ændringsforslag har netop Karakteren af Mæglingsforslag og selvfølgelig ogsaa et saadants Mangler, men jeg mener dog, at vi derigennem har truffet nogenlunde det rette. Friskolerne er nemlig i høj Grad forskellige. Der kan være Friskoler, som kunde have Krav paa større Tilskud, men der er ogsaa Friskoler, som temmelig sikkert vil anse et Beløb af omkring 43 Kr. pr. Barn for et ret rigeligt Tilskud. Jeg vil bestemt værgе mig mod, at jeg dermed skulde mene, at et saadant Tilskud skal kunne dække alle de Udgifter, Friskolen har, hvad jeg omtalte, da jeg